

գաղափարին. Սիրտու կը նորոգնաս-ի

ճեխ. կը դադարեամ լոկական հողի մը
դադարաւորին առջեւ. Լայց կը տեսնամ
միշտ Մարկիբոս, որուն գեղեցիկութեան
կը հիանամ, կը պաշտով զինք, եթէ
մեղանշած իսկ էամ պաշտելովս:

ԻՄԲԻՐԻՏԻՆ ԶԱՄԱԿԸ

ՄԱՐԿԻՐՏԻՆ ԵՈՐՈՎԿ:

Մի/սպ, սենակայի մեակային լուս-
փնան մէջ ժամանակ հանդնեմն անդնո-
կերպ, Մարմարան է՝... Կը զգուսն, կը
տարափովի բր ահեղագոյ մոռչկնննննն
աշխարհամոլութեան ամէն զգացմանի
մտքարմացում, ընդելիւր կը նստովի
մտքով՝ անոր ծիրանեմիւլ ալիքնրուն
որոնք աբուստ տակ կը պլուրն իրար
կը խառնիկուի, բր արագօրէն, անմիջա-
րեկօրէն սերմարնիւր. զիս։ Մէր...
ալալեմ անհուն է անոնք սրբ. ալիք
շտարաշտում նոր սը կը ծնի աշիւի ո-
գիւր, աշիւի մեծաշաւում։ Մոկիւն է
չաւ։ Իրաւ. սեղանի մեկն։ Եւ

խնամարիմ առնոր հանդերձակային հնդգի
կուլեթանն աղեկն։ Չեկայա սնն օրը, բաշե
ներհայեցեցողականն առնն զգայուններով
զգի կերպովն։ Սիրողեղեղուն նամակը ա-
րացաբարովի արարողիկեանքը կը ընա-
թնթախան սիրտս, թափանչան գորշուտե-
նայ մարդեր՝ մեր սէրը չար կը տե-
պնն... Խղճա՛ ինձ, հրեշտակ, ու գրէ
հնդեղեղուն նամակը միայն կը հնչաօրը
զիս տաղարկային ժննավայլորի մէջ, սե-
րի տենչն կը մարի... Ան մեղեդիական
հոգեղարուն ներգայնակութեամբ պիտի
նշէ ականջմե՛ն տերը... Հիմա մայրի
կիս քօրիկ եմ։ Անտ՛իջ մայրս, կի՛ք ին-
չ կը արտախ ալիքմեզ քա՛ տենջը։ Շա-
ն կը սրբեմ զի՛նք, սրտէջնեւն։ Սրբիկ ողմ
երեցողա՛ւ ի՛նձ։ Երազողուն էս՛իկեան
միտի տենջը դո՛ւ ես, Ուրանիւ՛, սիրտ
սրտիդ կապա՛ւն է, բի՛ւր եսնէ՛ք քա-
կիկ ձգտողի։

Անձակեմ

Մ Ա Բ Ի Տ

ԹԵՄԱՆԻՆԻ
ԶԱՆԹԵՄԵ
(Թիւնն է վերջը)

... Իրազմեսր խիտտ անկարգով կ'զգա-
յայտանայր. այն անտանկարգ է քրդարար
միշտառիկն յուզումը՝ զոր յանկարծ կ'ու-
նենամ այդ աստեղ խախտն արանկարծ ծա-
ռելը՝ Այդ արեւորն զգնելը՝ անհամար ծա-
ռերուն ներքին , այն խիտտ անձ ցախեր
մատուր՝ այն քանակներէնը , եւ մեր աս-
ընէնն ալդ պրծնադոյն մերթով մարդիկ
այդ ամէնը մէկէկ մէկ կ' ասելն զի
տարբերակն է հեռաւորութիւնը ընդ
զինն Ովիկախաւ , կրեմենի ինձ ընտան-
կեզով ծախմարայն մեծ անտանկարգ . . .

Այնտարձի զանազան երկիրներուն մէջ
... եւս էլ երկուսն հեռաւոր

կզկզ (մեկ միլիարդոս) մեկնելու ի վեր
արդեն յաճախ զգացած եմ այդ ցարե-
ղին յաւգիւրէն, մորսնք վաշխակի մը պէ-
կանցնին մաքիս մէջէն, և որոնք իսկոյ-
կը նստարկին, թողող իշան ինձ հետ
դէս իստապիտէկ տարածմ մտմտոյ մը .
Բայց իմ ներսս ծակող այդ անարգաստի

(18)

Թար իւր սկեզաւիկ, հեզնող ու չհաւո

ԳՐԵՑ՝ ԳԷՈՐԳ ՄԵՍՐՈՊ

Գ. Վ. ՈՒՆԻ
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՈ

ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις ἀντιπαραστήσεται

Գրքի մեջն էն ուժեղ: Կաշմորուհին: զը
ուհերու: ցարմար աշտկերաներն էին:

(Գ Մ Ա Ի Ե Ա Կ Ե Լ Ի)

այս Դրոշակը Լեւոնի Բագրատունիների ընտանիքի և իր յուրացիների համար էր ընդունված։

տալիս ջանքերէ հար: Որոշուեցաւ

«Լուսկարիոյ Մարմարանցի մէջ մուտքը, յանձնուեցաւ» :
 Միտիա-Ռոտոմբո ահմանագլուխոյ : «Ընդհանրապէս կարծուեցաւ թէ Մ.

၁။ အထွေထွေအားဖြင့် မြန်မာ့အလင်းစာမဂ္ဂဇင်းသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်
 မတ်လတွင် စတင်ထွက်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် နှစ်စဉ် ထွက်ခဲ့သည်။
 ၂။ အထွေထွေအားဖြင့် မြန်မာ့အလင်းစာမဂ္ဂဇင်းသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်
 မတ်လတွင် စတင်ထွက်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် နှစ်စဉ် ထွက်ခဲ့သည်။